

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK LAPJA

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, fürdősnők, másszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, uszómesterek síb., körhízi segédmunkások és rokonszakkalmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

LAPJA

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közveit intézetek, kórházak, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:
Dr. ANTAL LAJOS
orvos-elnök.
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legjutányosabban felvételnek.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizelési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában, Hiszek egy Isteni örök igazságban: Hiszek Magyarország felláadásában! Amen!

Orvos-elnöki székfoglaló*

T. Közgyűlés!

Különös végzéséből az emberek sorsát, intézmények életét irányító erőknél, most az én szerény személyem jött el Önökhöz, a köszönet szavával, hogy optimizmussal és bizalommal eltelve vegye át egy boldogabb sorsra érdemes, egy jobb jövő bérét már előre megszolgált embercsoport-, egy emberi tiszta hivatás kulturális sorsának, gazdasági és társadalmi törekvéseinek irányítását.

Eljöttem Önökhöz, eljöttem hívó szavukra, mert embernek látom a célt, férfíhem méltónak a pályát, melyen majd küzdenünk kell.

Legelső szavam, mely innen felhangozhatik, a tiszta megemlékezés szava, mely Hozzád, a Te szellemhez szól, megboldogult elődöm, *Rajnai* kollegám.

Az élet rendeltetése, hogy intézményeknek tul kell élniök a muló emberi életet. Muló emberi életék fényé és ereje adja át az intézményeket az utódoknak, a jövőnek.

Az emberek elpusztulnak, intézményeiknek élniök kell, tul kell élniök a véges emberi életet, meg kell maradniuk, hogy veszteség és késedelem nélkül adhassák át elmúlt életék küzdelmeinek eredményét a jövőnek.

Szegény *Rajnai* kollegánk, a Te szellemed kialudt, de az intézmény, melynek felvirágoztatásában életed minden törekvésével részt vettél, él, élteti táplálja a Te munkásságod.

Az ember cselekedetei és szavai örökkévalók, minden elmondott szó, minden végrehajtott cselekedet a szociális és lelki élet ezer titokzatos utvesztőjén áthaladva munkálkodik tovább, alakítja a jövőt, befutja a maga kiszámíthatatlan végzetszerű utját. — Így a Te munkásságod, a Te tiszta szándéku cselekedeteid sem veszte el, nem pusztultak el a semmiségbe, *Rajnai* kollegánk! Cselekedeteid, gondolataid, tanításaid, tudatalanul bár, de mégis befolyásolják a szivedhez annyira közelálló e gyülekezet minden egyes tagjának életét és cselekedetét.

A Te neved fényén át e pillanatban azon nemes törekvésű férfiak és nők galériáján kell, hogy megállapodjék megemlékezésünk, multba néző szemünk, kik törekvésükkel, jövőbe tekintő szemükkel ez Egyesülést megalapították, kik uttörő munkásságukkal lehetővé tették, hogy a magyar ápolói kar már bátrabban tekintet a jövő felé, hogy már tisztábban láthatja maga előtt

a célt s talán már nem is az elérhetetlenben a megvalósulást, az elismertetést, a megbecsültetést, a nyugodtabb életet és a biztosított öregkor reményét.

Működéstek, emléketek, ígérem, mindig, el nem tompuló fényel fog ragyogni ez Egyesülés falai között.

T. Közgyűlés! A cél, melynek kivívásáért a Szövetség megalakult, nagy és érdemes, az ápolói foglalkozást hivatássá magasztosítani, megszabadítani a kontárok és az alacsonyabb értékű egyedek inváziójától, elismertetni a társadalommal, hogy az ápolói foglalkozáshoz nem csak engedelmessé tudó két kar szükséges, hanem szeretet, kultúra, önfegyelem, ethika. Tulajdonságok, melyeket csak mind a közös képzés, a közös nevelés, a testületi szellem és kultúra adhatnak meg.

Az ápoló munkássága a legtisztább, a legkeresztényibb szamaritánus tevékenység, megvigasztalni a szenvedőket, a magukban tehetetlen, önmagukban pusztulásra ítelt embertársainkat átmenteni, átsegíteni a szenvedés óráiban.

Az ápolónak csak embernek kell lennie, semmi másnak. Ép úgy, mint az orvos, ő sem bírhat előítéletekkel, mindent meg kell értenie és azon pillanatban meg is bocsátania. Segítő kezét minden szenvedő ember felé egyformán ki kell nyújtania.

Az ápolói rendnek a tiszta emberszeretet jegyében, a minden fajt, vallást, osztályt, előítéletet átfogó humanitás jegyében kell élniök, működniök.

Ez eszmében nem szabad sem politikai, sem faji, sem más természetű előítéleteknek egyikük látását sem elhomályosítani, segítsre nyuló mozdulatukat lebénítani. Munkásságuk az élet oly pillanataiban lép előtérbe, midőn már megszűnik minden különbség ember és ember, fajok és vallások közt, az Önök szemei előtt minden ember arcát egyszintűre festi a szenvedés ólomszürke színe.

Kérem Önöket, mint ahogy foglalkozásuk keretében ez eszméknek kell vezérelniük cselekedeteiket, vezéreljék ez eszmék Önöket akkor is, midőn e Szövetség falai közé lépnek. Kivánságom, hogy e szellem uralja e Szövetséget, annak minden ténykedését, politika, elfogultság, szenvedély maradjon kint, itt bent az egymás megbecsülése, a jobb jövő kivánsága, az önképzés, a segítés eszméje uralkodjon csak.

Mindaddig, míg a T. Közgyűlés bizalmával megajándékoz, ezen eszmék és gondolatok fogják a Szövetség minden megmozdulását irányítani.

T. Közgyűlés! Helyzetem nehéz, programot kelene kibontanom Önök előtt. A jelen azonban sivár, minden kiégett és kiszült körülöttünk, szinte már eleve lebénít minden megmozdulást és nekiindulást. Nincs talán egy tájéka sem a magyar horizontnak, mely felé nézve biztatást, ígéretet várhatnánk a jövőre. A jelen nem a nagy alkotások, nekiindulások és kibontakozások

* Dr. Antal Lajos új orvos-elnökünk 1931. december 8-i rendkívüli közgyűlésen tartott székfoglaló beszéde.

kora. Az erőgyűjtés, a szervezés, az átmentés évei csak. A jelen céltalan és boldogtalan, e céltalan, kilástalan napokban ülünk össze és bontjuk ki magunk előtt a szebb, emberibb, a boldogabb jövőndő délibábját.

T. Közgyűlés! Programom nem lehet más, mint amit ez Egyesülés immár harminc éve homlokán hord. Ujat nem adhatok, nem hozhatok, hisz a régi célok sem valósultak meg teljes egészükben. A cél régi, csak az ember új és új lesz talán az utak, a módszerek keresése, mely az évtizedek küzdelmein intaktul átmentődött törekvések végleges megvalósulásához vezet.

Kivánjuk, hogy az ország jövőjét szabályzó közegészségügyi törvényhozásban az ápolói kar találja meg intézményesen azt a méltó helyet, melet hivatalánál, kullurájánál fogva már amugy is belölli, kivánjuk, hogy intézményesen rendeztessenek az ápolói kar képesítési viszonyai, kivánjuk, a szolgálali pragmatikái, kapcsolatban a munkaidő és a munkabér szabályozásának kérdésével, kérjük a nyugdíjkérdés államilag jóváhagyott szabályozását, kérjük a továbbképzés lehetőségének intézményes biztosítását.

Kérjük mindezeket azért, mert úgy érezzük, hogy az ápolói hivatás az országos közegészségügynek integrans részét adja, úgy érezzük, hogy az ápolói foglalkozás felelősségteljes, úgy érezzük, hogy súlyos egészségügyi károk származnak országunkra, ha úgy, mint a jelenben, minden állami ellenőrzés, minden intézményes szűrés nélkül, minden előképzettség nélküli kontár és elhelyezkedni nem tudó egyné e foglalkozást ténylegesen gyakorolhatja. Ugy érezzük, hogy az ország közegészségügyének eminens érdeke, hogy az ápolói hivatás határai pontosan megállapíttassanak és rendeztessenek. Az országos közegészségügynek, az országos kórházügynek érdeke, hogy az ápolói foglalkozás kvalifikált hivatás legyen, az ország közegészségügye követeli, hogy a magyar ápoló képzett, hivatására büszke, anyagi gondokkal nem küzködő, öregkorára biztosított társadalmi rend legyen.

Szívós céltudatos, propagandrikus munkával kell e gondolatok igazságát a társadalommal, a hatóságokkal elismertetnünk. Szívós céltudatos munkával kell ráirányítanunk a társadalom érdeklődését az ápolói kar kívánásaira.

E célok elérésére feltétlen szükségesnek látom kapcsolataink kiépítését az orvosok érdekképviseleti felé. Szükségesnek látom az ország egyik legelőkelőbb testülete, a Magyar Országos Orvos Szövetség felé való kapcsolatok megteremtését. Legelsősorban is az orvosi rend hivatott képviselőitől várhatjuk törekvéseink jogosságának elismertetését. *Meg kell találnunk a módot, szövetségünk teljes szuverénitásának fenntartása mellett, az összes egyéb ápolói szervezeteikkel való együttműködésre, a közös gazdasági, ethikai és kullurális keretek kiépítésére, hogy közös munkával, közös erővel küzdhessünk a közös célok megvalósításán.*

Ugy érzem, Egyesületünknek kell lenni a pontnak, honnan a magyar ápolói karnak jövőjét szabályzó országos mozgalom kiindulhat, e Szövetség érdemelte ki legrégebbi multjával, állhatosságával, számbeli erejével és talán tulzott szerénységnek is nevezhető bölcsességével és tapaszaltságával, hogy élére állhasson egy olyan mozgalomnak, mely intézményesen szabályozza majd Magyarország ápolói rendjének jogi kullurális és gazdasági viszonyait. Ez Egyesülésnek kell kezdeményeznie azon kullurális és gazdasági mozgalmat, mely úgy gondolom, országunk egészségügyére formativ erővel fog kihatni.

T. Közgyűlés! E gondolatokat látnám a jövő törekvéseinek utjelzőiként megőrizni. A sivar és szomorú

magyar élet azonban már a jelenben, e télen már a problémák seregét tornyosítja elének. Itt a munkanéklüli ápolók és ápolónók boldogtalan serege, nekünk, a vezetőségnek kell megtalálnunk a módot, hogy önerőnkön felül utat találhassunk a társadalmi mozgalmak és a kormányhatalom rezervoárjaihoz, hogy jusson egy-egy morzsa az állás nélküli kinlódó ápolók és ápolónók segítészésére is. E kérdés megoldását látom a legelső és legfontosabb feladatommak.

T. Közgyűlés! Az elmondottakhoz, az Egyesület régi programjához már sem hozzá tennem, sem elvennem nem lehet. Kérem Önöket, midőn bizalmukat generozusan előlegezték, e gondolatokat, e törekvéseket tegyék teljes egészében a magukévá, minden törekvésük és megmozdulásuk e gondolatokból induljon ki és oda térjen vissza.

Boldogság, elégtétel lenne nekem, ha a harminc év vasszorgalommal és kitartással összegyűjtött törekvéseinek megvalósulása az én nevemhez fűződne. Boldog lennék, ha munkásságunk eredményeképen azonos kullurájú, azonos nevelkedésű, öntudatos, kullurájára, ethikájára büszke, azonos kari szellemben élő magyar ápolói kar állna a jövő nagy közegészségügyi céljainak rendelkezésére.

E célok megvalósítani, a kari szellemet tovább kiépítenünk, nekem, nekünk, Vezetőségnek lesz a kötelességünk.

Engedje meg a T. Közgyűlés, hogy ez alkalommal boldogan tolmácsoljam a Magyar Országos Orvos Szövetség üdvözlétét és szerencsekívánatait, annak kijelentésével, hogy a Magyar Országos Orvos Szövetség a legteljesebb rokonérzessel és támogatással fogja kísérni e Szövetség megmozdulásait. Válaszul Egyesületünk nevében kijelentem, hogy e Szövetségben tömörült magyar ápolói kar a legtisztább együttérzéssel figyeli azt a heroikus küzdelmet, melyet a magyar orvosi rend folytat napjainkban az ellenségesen szembenálló rétegek között, a magyar orvosi kar megélhetéséért és megbecsültetéséért. A legtisztább együttérzéssel figyeli a Magyarországi Betegápolók és Ápolónők Országos Egyesülete a jelen orvostudományi törekvéseit, mert úgy véli, minden eredmény, melyet e küzdelemben a magyar orvosi rend elér, a saját maga helyzetét is felemeli.

Innen kérem fel a M. Kir. Népjóléti és Munkaügyi minisztert és hivatott munkatársait, *Scholz és Györy* államtitkárokat, Szövetségünk ügyeinek mindig igaz jóbarátait, hogy Szövetségünk jövő működését épp oly jó szívvvel és támogatással kísérjék, mint azt a multban cselekedték.

T. Közgyűlés! Elmondandóim végére érek. Kívánonom, szeretném, hogy a magyar társadalom ezerfelé tagoltságában, érdekharcok, ellenségeskedések szövetségében a magyar ápolói kar legyen az a kis tiszta törekvésű embercsoport, mely minden előítéleten, embekeket és osztályokat elvlasztó különbségen tul, egyaránt nyújtja ki a szeretet, a megértés sugarait minden szenvedő ember felé.

T. Közgyűlés! Hiszem, hogy ez Egyesülés törekvései, melyek tiszták, kemény munkával bár, de mégis meg fognak valósulni és egy boldogabb, nyugodtabb, kiegyensúlyozottabb, társadalmi helyzetét pontosan felmérni tudó, hivatására büszke, öntudatos ápolói kar fog együtt dolgozni a magyar orvosok társadalmával, a jövő szebb, gazdagabb, tisztultabb Magyarországaiban.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Vegyes hírek.

A munkaügyi és népjóléti minisztérium megszüntetését kívánják bizonyos körök. *Ernszt Sándor* miniszter lemondása új erőt adott ezeknek az antiszociális törekvéseknek. Sajnos ezen törekvések mellé olyan közéleti férfiak is állottak, akik igen szerették azt hangoztatni, hogy a szociális bajok mindenkori szövívői és harcosai; kijelentéseiket azonban e ténykedésük nem igazolja. *Tobler János* orsz. gyűl. képviselő, központi elnök ez ügyben napirend előtti felszólalásra kért és kapott engedélyt. Felszólalásában kifejtette, hogy nem felelt meg a vaióságnak az az indokolás teljesen, hogy a minisztérium megszüntetése nagy megtakarítást jelent. Rámutatott arra, ha tényleg lenne is némi megtakarítás, még akkor sem szabad a minisztériumot feloszlatni. Külföldön is nehézségekkel küzd a legtöbb állam, de még sehol sem merték felvetni azt a lehetetlen tervet, hogy éppen a munkaügyi és népjóléti minisztériumot, a szegények minisztériumát szüntessék meg. E tarcának a kötelessége a hadirokkantak, az inségesek és a dolgozó munkásság ügyének ellátása. Remélhetőleg végleg elvetik ezt a tervet, amelynek megvalósulása szociális szempontból nem előrehaladást, de visszaesést jelentene.

Köszönetnyilvánítás. Mindazok, akik boldogult férjem temetésén megjelentek és hálás szeretetüket olyan megható módon tolmácsolták — fogadják kérem ez uton legőszintebb köszönetemet.

Özv. dr. *Rajnai Béláné.*

Választmányi ülés. A Fürdősök Egyesülete 1931. december hó 10-én tartotta meg rendes havi választmányi ülését. *Vitkovits János* elnök a határozatképesség megállapítása után az ülést megnyitotta és kérte a muli havi jegyzőkönyvének felolvasását. *Seidl Ferenc* jegyző felolvasta a muli havi ülés jegyzőkönyvét, ami ellen kifogás nem létezett, azt a választmányi tudomásul vette. *Czeczakta Frigyes* pénztáros ismertette a pénztári állományt, amit a választmány szintén tudomásul vett. *Vitkovits János* elnök bejelentette, hogy folyó hó 14-én *Homonnay Tivadar* dr. orsz. gyűl. képviselő urhoz megyünk, egyes üzemek személyzeti sereglmei ügyében. Bejelentette, hogy a szokásos műsoros estélyre a termel felolagla és a zenét is; kérte, hogy e téren fejtessen ki a választmány propagandáit. Kérte a választmányt, hogy a karácsonyi gyermek-felruházáshoz az előző évi összeggel járjunk hozzá. Bejelentette, hogy a szakszervezeti központ vezetők képzésére szociális-szeminariumot állít fel, kéri, hogy aki teheti, jelenkezzen az előadásokra. A bejelentéseket tudomásul vette a választmány. Több kisebb jelentőségű kérdés letárgyalása után elnök az ülést bezárta.

Igazgatósági ülés. A Belegápolók Egyesülete 1931. december hó 8-án tartotta rendes havi ülését. *Balázs Flóra* alelnök megállapította a határozatképességet és kérte a muli havi ülés jegyzőkönyvének felolvasását. *Sándor Lidia* jegyző felolvasta a jegyzőkönyvet, amit egyhanguan tudomásul vett az igazgatóság. *Válly Ferenc* pénztáros a pénztári állományról tett jelentést, ami egyhanguan vételelt tudomásul. Ez után az elnöklést *Madari Sándor* II. alelnök vette át és az indítványokra került a sor. *Balázs Flóra* alelnök indítványozta, hogy addig is, amíg a forma ruháink hordására a végleges engedély a minisztérium részéről elintézési nyer, jelvényit készíttessünk, mely megkülönböztelné az Egyesület tagjait a nem egyesületi tagoktól és amely jelvényit csakis az oklevéllel rendelkezők viselhetnének. Az indítványhoz több igazgatósági tag szólaít hozzá, majd egyhanguan tette azt magáévá és megbizta az Elnökséget, hogy a tervezetet sürgősen készítse el. Ez után bejelentette az alelnök, hogy a főitkárrel együtt dr. *Johann Béla* egy. tanár ur ömellóságát látogatták meg, annak kérésére, aki felajánlotta, hogy a vezetése alatt álló közegészségügyi intézet tantermet és felszerelést tanerővel együtt rendelkezésére bocsátja egyesületünknek *Jovábbképző tanfolyam* céljára. Kérte az igazgatóságot, hogy ez ügyben az elnökség legjobb belátása szerint intézkedhessék. A bejelentést az igazgatóság tudomásul vette és az elnökségre bizta az ügy elintézését. Javaslat lételett, hogy az Onsegélyző kezelésébe áttulalt zila-telepi Olthlon lakóinak lakbéré január elsiejtől szállíthassék le. Hosszabb vita után a javaslatot az igazgatóság magáévá tette. Még több kisebb jelentőségű ügyet vitatott meg az igazgatóság, majd *Madari Sándor* alelnök az ülést bezárta.

† **Dr. Gráf János.** Szövetségünk régi barátját és támogatóját veszítette el dr. *Gráf János* kórházigazgató főorvos elhalálozásával. Dr. *Gráf János* életének 58. évében Kapuvárott f. évi december hó 28-án este 9 órakor hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése december hó 30-án volt. Az elhunytot a kapuvári közkórházból szállították ki az ottani róm. kath. temetőbe, ahol örök nyugalomba helyezték. Szövetségünk minden egyes tagjának részvétele az elhunyté. Nyugodjék békében!

Koszoru-megváltás. Szeretett megboldogult orvos-elnökünk dr. *Rajnai Béla* emléktáblájára koszoru-megváltás címén lapzártáig az alábbi összegek a következőktől folytak be: Dr. *Krizs Árpád* ösv. biz. tag, szöv. tb. elnöke 10 —, Stolc Erzsébet, Jajcai Mária, Simon János, Szichen József 5—5, Fekete Mária, Waranka Eleonóra, Boray Józsefné és Somogyi Anna 2—2 pengét.

Kérjük t. tagjainkat, hogy a koszoru-megváltásra szánt összegeiket mielőbb juttassák el az egyesület titkárságához, VII., Dohány-u. 74, I. em. 16. sz. alá.

Halózasok. Ismét egy karitársat és karitársnőt veszítettünk el. *Durkács Kálmán* fürdős testvérünk 63 éves korában elhalt. Temetése december hó 10-én volt a rákoskereszturi halotfasházból. Karitársai és tisztelői nagy számban vettek részt a temetésen, akiknek nevében *Wawreczy György* bucsuztatta el. Szövetségünket *Fazekas Mihály* szakitkár képviselte. — *Hámos Istvánné* ápolónő 57 éves korában rövid szenvedés után elhunyt. Temetése december hó 23-án volt a rákoskereszturi temető halottas házából. A temetésen nagy számban vettek részt az egyesületünk tagjai *Deák Mária* titkárnővel és koszorút helyeztek a ravatalra. Áldás és béke lebegjen poraik felett!

Uj orvos-elnök.

1931. december 8-án rendkívüli közgyűlést hívott össze a Belegápolók Egyesülete, hogy az árván maradt orvos-elnöki széket betöltse. Az egyesületünk székházának nagyertermét a tagok egészen megtöltötték.

Balázs Flóra alelnök nyitotta meg az ülést, aki megállapította a határozatképességet, az alábbi szavakkal ismertette a rendkívüli közgyűlés összehívásának szükségességét:

A mai nap egyesületi életünkben fájdalmas és szomorú aktus. 23 évi elnöklés után üres a szék, melyet szeretett elnök urunk betöltött, aki minden erejével és tudásával szolgált a mi ügyeinket. Azt a programot, amit székfoglalója alkalmazásával adott, életében nem tudta beváltani, mert sok meg nem értéssel találkozott, mégis úgy érezzük, hogy az a munka, amit végzett, olyan pillére a jövő boldogulásunknak, melyen egy szebb, boldogabb hajnalhasadás reménységű látjuk derengeni.

Tudják, hogy vagyunk és nem lehet, hogy a *Rajnai* nyájával az állam ne törődjön. Nekünk ez sem elég, mi a munka gyümölcsét is akarjuk élvezni. Aldozunk annak az emlékének, aki dolgozott, küzdött értünk és összeforrasztotta nevét az egyesületünkkel. Hirtelen jött az elhunyt és azokban a napokban jóformán nem is tudtuk mérlegelni azt a mérhetetlen veszteséget, amely bennünket ért. Magyarok, keresztények vagyunk, azért megnyugodott szívvel vegyünk tudomást a Mindenható akaratáról. Fogadjuk meg, hogy azokhoz az elvekhez hűséggel és becsülettel ragaszkodunk, amelyeket ő vallott. Felállással pecsételjük meg, hogy dr. *Rajnai Béla* emlékeit tisztelőben tartjuk és 10 parancsolatát a jövőben is kötelezőnek ismerjük el.

Ezután röviden ismertette az okokat, amiért a rendkívüli közgyűlést összehívtuk és melyek azok az okok, amelyek a vezetőséget arra bírták, hogy az orvos-elnöki tisztet még a rendes közgyűlés előtt töltesse be. Majd utalt arra, hogy az orvos-

elnöki tisztségre olyan egyént kell választani, akinek nem cimre van szüksége, hanem aki dolgozni akar a mi érdekünkben. Az elnökség a megbeszélések alapján arra a megállapodásra jutott, hogy orvos-elnöknek *dr. Antal Lajos* orvost ajánlja, akit e rövid idő alatt olyannak ismert meg, aki méltó utóda lesz *dr. Rajnai Bélának*. Kéri a közgyűlést, hogy az elnökség javaslatát tegye magáévá. A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel fogadta a javaslatot. Ugyancsak egyhangúlag választotta meg a közgyűlés *dr. Schöller Károly* főorvos urat farselnökké és *dr. Balázs Gyula* adjunktus urat disztagnak.

Ez után *Balázs Flóra* alelnök bejelentette, hogy a legutóbb tartott igazgatósági ülés javaslatot fogadott el: a megboldogult *dr. Rajnai Béla* orvos-elnök urnak emléktáblát állít az egyesület székházának a nagytermében, melynek költségeit a koszoru-megváltás címén befolyó összegből fogja fedezni. Kérte a közgyűlést, hogy ezen javaslatot tegye magáévá. A javaslat egyhangúan fogadtatott el.

Majd a közgyűlés az új orvos-elnökért küldte *Balázs Flóra* alelnököt, *Dvorcsák Antal* dr. ügyész urat és *Válfy Ferenc* pénztárost.

Amíg az új orvos-elnök megérkezett, *Madari Sándor* alelnök az egyesület régi küzdelmeiről beszélt, *Szieben József* főtitkár az egyesület szociális és karitatív munkásságát vázolta és felhívta a tagok figyelmét a rendezendő gyermekfelruházási ünnepélyre. *Vilkovits János* a fürdős szakosztály elnöke a testvérszervezet üdvözlését tolmácsolta és a szervezetség fontosságát méltatta.

A kiküldöttek megérkeztek az új orvos-elnökkel, akit a közgyűlés nagy lelkesedéssel fogadott. *Balázs Flóra* alelnök üdvözölte *dr. Antal Lajos* h. oszt. vezető orvost urát és a következő szavakat intézte hozzá: A közgyűlés az Orvos urat egyhangú lelkesedéssel választotta meg az Egyesület orvos-elnökének és igérjük, hogy az Egyesület minden egyes tagja azzal a szeretettel és ragaszkodással áll mellette és támogatja nehéz munkájában, melyet vállalni szives volt azzal, amidőn az orvos-elnök tiszteit elfogadta, mint amely szeretettel megajándékoz bennünket. Mink, akiknek már alkalmunk volt e rövid idő alatt is megismerni jövő programját, úgy tekintjük, mint egy jó váltó kezest, aki a vállalt köteleességét száz százalékig be is fogja váltani. Ezzel az érzéssel lelkemben és hittel, hogy választásunk legméltozóra talált *dr. Antal Lajos* orvos urban, kérem fel, hogy az árván maradt orvos-elnöki széket foglalja el. A közgyűlés szünni nem akaró lelkes megnyilvánulása mellett foglalta el *dr. Antal Lajos* h. oszt. vezető orvos ur az orvos-elnöki széket és székfoglalójában a következő programot adta:

(A beszédel lapunk más helyén közöljük.)

Az elnök beszéde után szünni nem akaró lelkesedéssel zugott fel a taps, ami igazolta, hogy az új elnök első megjelenése is már teljes rokonszenvet váltott ki a közgyűlés minden tagjából. *Balázs Flóra* alelnök mondott ezután az új elnöknek köszönetet és azon nézetének adott kifejezést, hogy ha lesz bátorsága az adott programmért küzdeni, akkor az meg is fog valósulni. Majd javaslatot tett, hogy a szokásunkhoz híven fáviralati uton üdvözöljük *Ernszt Sándor* dr. népjóléti miniszter, *Scholcz Kornél* államtitkár, *dr. György Tibor* h. államtitkár, *dr. Barla Szabó József* főorvos, igazgató, *dr. Johann Béla* egy. tanár, *dr. Csilléry András* v. miniszter urakat. Majd a vidéki csoport-

jaink üdvözlését olvasta fel *Deák Mária* titkárnő. *Balázs Flóra* alelnök még köszönetet mondott *Vilkovits János* testvérünknek, a fürdős szakosztály elnökének, aki a közgyűlésen megjelent és meg erősítette, hogy mint a múltban, úgy a jövőben is testvéri megértéssel egy zászló alatt kívánunk küzdeni. Ezután az alelnök a közgyűlést bezárta.

Karácsonyfa ünnepélyünk.

A karácsonyi ünnepek küszöbén minden jó lelkű embert megszáll a szeretet ihlete és aki teheti megnyílja az áldozat szaruját és tehetségéhez képest adózik az arra rászorulóknak. Mi is több év óta a karácsonyi ünnepek közeledésével, bármily szűkös viszonyok között is éljünk, gondolunk a még szűkösebb viszonyok között tengődő testvéreinkre és kinyújtjuk segítő kezünket, hogy szerény, de őszinte szívvel és szeretettel összerakott adományainkat az arra rászoruló és érdemes tagjaink gyermekeinek juttassuk.

Mint az előző években, úgy ezidén is karácsonyfa ünnepély keretében, melyet december hó 20-án rendeztünk meg, osztoztunk ki tagjaink 27 gyermeke között szeretet-csomagjainkat, bennük ruha, cipő és harisnya. Ezenkívül egy magát megnevezni nem akaró jötevőnk nagyobb mennyiségű fűszerarát is juttatott a Vezetőséghez, amit szintén kiosztottunk. Az ünnepély után az állásnélküi tagjainkat vacsorával is megvendégteltük.

Az ünnepélyünkön az orvosi társadalom több tagja jelent meg. *Dr. Antal Lajos* orvos-elnökünkön kívül a vendégek sorában láthattuk *dr. Schöller Károly* fars-elnökünket kedves leányával, *dr. Daday András* O.T.I. főorvos és *dr. Kramolin Gyula* kórh. orvos urat. A szakegyesületek központja részéről pedig *dr. Zibolen Endre* gymn. igazgató ur jelent meg, akit egyesületünk tagjai már régen szívükbe zártak és szeretettel öveznek körül.

Az ünnepélyünket *dr. Antal Lajos* orvos-elnök meleg szavak kíséretében nyitotta meg és méltatta az ünnepély jelentőségét. Ezután *Kacsó Vilma*, *Romanek Antal*, *Polacsek Ilonka*, *Hartmann Géza* és *Györkös Ili* egy-egy kedves kis karácsonyi versel szavaltak el és nem egy könnyet csaltak ki a jelenlevők szeméből. Majd *dr. Zibolen Endre* gymnáziumi igazgató ur mondotta el ünnepi beszédét. A karácsonyfa jelentőségét méltatta beszédében, majd kérte a Vezetőséget, hogy bármily nehéz körülmények között, de rendezze meg a jövőben is ezen ünnepélyeket. Nem csak a gyermekeknek szerzünk örömet vele, hanem önmagunknak is. Az ünnepi beszédét hálásan honorálta az ünnepély közönsége. Utána *Polacsek Margit*, *Szieben Emil*, *Dinyér Rózsi* és *Kanyó Rózsi* verseinek elszavalására került sor, melyeket az ünneplő közönség tapsai köszöntek meg.

Ezután kiosztásra kerültek a szeretetcsomagok, majd *Balázs Flóra* alelnök mondott köszönetet mindazoknak, akik adományaikkal módot nyújtottak, hogy az ünnepélyt megrendezhettük. A gyermekek nevében köszönetet mondott *Györkös Ilke* és *Romanek Antal*. Az ünnepély első aktsa ezzel véget is ért és megkezdődött a szövetség állásnélküi tagjainak meleg vacsorával való megvendéglése. A vendégek közül is sokan maradtak ott a vacsorán a legkedélyesebb hangulatban.

Mindazok neveit, akik ünnepélyünk sikeréhez pénzbeli, ruha, cukorka és sok egyébbel hozzásegítettek, lapunk következő számában közöljük.

Felelős kiadó: Szieben József.